

Septimana III.

Dominica II. Quadragesimæ.

REMINISCERE.

De Christo deducto ad Annæ Tribunal.

Comprehensus Christus, funibus ligatur, & latronis instar inter cachinnos, & tripudia per plateas & urbis compita ad tribunal Annæ Pontificis ducitur a satellitibus. Vocatur ad examen tum de discipulis, tum de doctrina sua, & tametsi nullius sceleris reus fuerit, falso tamen de variis, ac gravissimis criminibus accusatur.

Reflexio.

I. **C**hristus latronis instar ducitur ad tribunal Annæ. Heu!

D 4

quam

quam aliud erat hoc spectaculum, ac illud, quo nuper inter publica lætitiæ signa, & faustas populi acclamations Hierosolymam subiit JESUS. Nuper ibat in gloria, hodie in ignominia, nuper triumphantis ritu, hodie furis instar & latronis. Ita nempe omnis vana est mundi gloria, & gaudium transitorium. Cave, ne unquam fidas mundi deliciis: sunt vapor ad modicum durans, evanescunt instar fumi, & sæpe tristem post se trahunt ignominiam. Non est solidius in terris gaudium, quam illud, quod adfert vita pura & innocens.

II. *Christus vocatur in examen de doctrina & discipulis suis.* Quis ille, qui suspectus de crimine vocatur in examen? Est innocens DEI Filius. A quo vocatur? Ab Anna Pontifice, homine & peccatore. Et cur? ob doctrinam sanctam,

etiam, & discipulos doctrinæ sanctæ
sectatores. An audacia major exco-
gitari potuit? Stetit nihilominus
coram Pontifice JESUS, admira-
bili cum modestia atque animo im-
perturbato, unice sua fretus inno-
centia. Disce a mitissimo JESU
imperturbato ferre animo temera-
ria hominum de te judicia, & si-
nistras opiniones. Nihil hæc tibi
oberunt, si modo reum te non ar-
guit conscientia.

III. *Christus variorum & gra-
vium criminum falso accusatur.*

Quam gravis & acerba hæc merito
accidit Christo injuria? Ille Sancti-
tatis omnis fons, qui nec fuit, nec
ullius peccati reus esse potuit, ille
tamen accusatur palam, quasi ef-
set humanarum divinarumque le-
gum contemptor sacrilegus. Illa-
tam JESUS injuriam fert animo
forti & silentio invicto. Si tam pal-
marem injuriam fortiter silensque

tulit JESUS innocens, cur tu non
feras patienter criminationes, quan-
tumvis falsas, tu: qui tot alioquin
scelerum te reum nosti?

Affectus.

JESU innocentissime! & omnis
Sanctitatis fons! tu fretus tua in-
nocentia, nec sinistris de te judi-
ciis, nec falsis criminationibus di-
moveri te passus es a pace animi:
& ego tot scelerum reus adeo per-
turbor, si quando cujuscunque de-
mum criminis reus arguor. Da mi-
hi Domine! da obsecro semper vi-
vere pie, ac innocenter, ut crimi-
nationes etiam falsas exemplo tuo
feram patienter, & libenter.

ORATIO ECCLESIAE.

DEUS, qui conspicias omni nos
virtute destitui: interius, ex-
teriasque custodi; ut ab omnibus ad-
versitatibus muniamur in corpore,

Et

*Et a pravis cogitationibus munde-
mur in mente. Per Dominum no-
strum Et.*

Statio ad S. Mariam. Indulgentia
23000. Annorum.

DIES LUNÆ.

De Christo alapa percusso.

Christus in examen vocatus de
doctrina Et discipulis suis, sese
revocat ad testimonium illorum, co-
ram quibus palam locutus est: Istud
indigne ferens ex ministris unus im-
mani alapa Christum percutit. Ad
impactam alapam non plané tacuit,
sed admirabili cum mansuetudine
respondit JESUS: Si male locutus
sum, testimonium perhibe de malo,
si bene, cur me cedis?

Affe-

Reflexio.

I. **U**Nus ex ministris immani alapa Christum percutit. Heu! quam enormis, & quam atrox hæc est injuria? Percutit homo vilis, percutitur DEI filius: percutitur alapa immani, manu ferrata, ab ingrato Malcho, illo nempe, cujus paulo ante læsam aurem consanavit prodigio. Quid tu ageres, si pari te affici injuria contingeret? tu, qui ne verbulum mordax sine ira, aut gravi impatientia ferre potes. Ah! respice in faciem Christi tui, & si subinde pateris, aut passus es malum, parce illi, a quo passus es, ne fitis duo mali, ille te lædendo, tu illi non parcendo.

II. *Ad impactam alapam non plane tacuit JESUS.* Quid sibi vult sermo ille, quo percutientem allocutus est Christus? An profectus est ab animi impatientia, ab impetu iræ,

iræ, aut vindictæ spiritu? Minime: Locutus est Christus, ut indicaret facti injuriam, & corrigeret malefactorem: sed locutus est animo benigno, vultuque placido, sine impetu, absque ardore. Ita nempe majoris sæpe virtutis argumentum est loqui ore blando, ac modesto, quam tacere penitus, & coquere fel in corde. Si subinde facienti injuriam obloquendum est, sit sermo tuus benignus, sit humilis, sit ad salutem, sit talis, qualis fuit sermo Christi.

III. *Respondit JESUS: si male locutus sum, testimonium perhibe de malo, si bene, quid me cædis?*
 En: Quam belle impactæ alapæ injuriam demonstrat Christus! Certe cum injuria cæditur, qui innocens cæditur. Ita sane cæsus est JESUS, quem nec reum arguebat conscientia, nec testes probare poterant. At quoties etiam à te cæditur JESUS

SUS innocens? An non sæpius quærere ex te potest: quid me cædis? quid cædis verbo? quid cædis opere? quid pravis cogitationibus & desiderijs? Crede: toties innocentem JESUM cædis, quoties qualicumque peccato eundem offendis.

Affectus.

Mansuetissime JESU! ne avertas, quæso, faciem tuam à me, quam tot alapis laceffiui, quot peccatis te offendi. Respice me oculis misericordiæ tuæ, delicta & negligentias meas ex intimo corde desilentem. Nunc dixi, nunc cæpi: te adjuvante nullo peccato, præsertim gravi, te offendam in æternum.

ORATIO ECCLESIE.

P*resta quæsumus Omnipotens*
DEUS, *ut familia tua, quæ*
se

se affligendo carnem, ab alimentis abstinet, sectando justitiam à culpa jejundet. Per Dominum nostrum &c.

Statio ad S. Clementem. Indulgentia 10000. Annorum, & remissio tertiæ partis peccatorum.

DIES MARTIS.

De Christo ad Caipham misso.

AB Anna Christus mittitur ad domum Caiphæ, ut in concilio sacerdotum, Phariseorum & seniorum populi discuteretur causa illius. Hic iterum accusatus, & falsis testimoniis pro reo habitus primum tacet: cum vero a Præside interrogatus se DEI Filium profiteretur, veluti blasphemus, pronantiatur reus mortis.

Refle.

Reflexio.

I. **C**hristus ab Anna mittitur ad domum Caiphae. Quam funestum, & mille ærurnarum, ac injuriarum ferax fuit hoc iter Christi? Ducitur per vias publicas, instar latronis, inter insana populi & militum tripudia, percutitur pugnis, truditur pedibus, trahitur funibus, & quid non? Ita voluit vilipendi, & contemni Christus: & cur? ut expiaret superbiam, fastum & ambitionem tuam, qua coli ab omnibus, & adorari quæris: horres autem confundi, & ægro fers animo contemptum levissimum.

II. *Christus falsis testimoniis pro reo habitus tacet.* Quid est, quod falsa testimonia contra se prolata ne verbulo refellat JESUS? Scrutator cordium non ignoravit occultas fraudes adversariorum, quas revelare, & refellere facile poterat

rat, si voluisset: tacuit tamen, quia satis superque refellebat integritate morum, & sanctimonia vitæ, qua cunctis præluxit. En: quam firma defensio sit vita innoxens? Non satis defendent te speciosa verba, quando reum te accusant iniqua facta.

III. *Christus interrogatus a Præside fatetur se DEI Filium.* Hic tandem rupit silentium, qui alias fere tacuit. Scivit pronuntiandam contra se mortis sententiam, si palam diceret se DEI Filium: attamen se talem libere fatetur, & intrepide. En: qua cordis & oris libertate confiteri DEUM oporteat, & illius tueri honorem contra quoscunque impios. Non est, quod timeas, quando causa DEI agenda est: si unquam alias, tunc maxime proba te DEI filium. Age libere, age fortiter, age cum spe & fiducia. DEUS erit pater tuus, protector tuus, & auxilium tuum.

E

Affe-

Affectus.

Domine JESU ! quanta fuit tui animi fortitudo coram iniquissimo concilio ! Confurgunt adversus te falsi testes, pronuntiatur mortis sententia, omnia conspirant in tuum interitum : & tamen intrepidus te fateris DEI Filium. O utinam semper te vere credam, te vita & moribus libere confitear DEI filium : sed heu ! quoties te hactenus negavi ? quoties negavi verbis ? quoties factis ? Ah ! parce Domine ! parce peccatis meis. Deinceps semper, & ubique te libere confitebor unicum & verum DEI filium corde, ore, & opere.

ORATIO ECCLESIAE.

Perfice, *quæsumus Domine, benignus in nobis observantiæ sanctæ subsidium : ut quæ te auctore faciendâ cognovimus, te operan-*

rante impleamus. Per Dominum
nostrum &c.

Statio ad sanctam Balbinam. In-
dulgencia 10000. Annorum.

DIES MERCURII.

De injuriis toleratis a Christo
in Domo Caiphæ.

Incredibilia sunt, quæ **JESUS**
passus est in illa nocte, quam
exegit in domo Caiphæ. Præter il-
la, quæ Evangelista silet, expue-
runt in faciem ejus, & colaphis
eum ceciderunt: etiam illuserunt
ei interrogantes: Prophetiza no-
bis Christe! quis est, qui te percus-
sit? Blasphemiis insuper gravissi-
mis lacefferunt **JESUM**.

Reflexio.

I. **E**Xpuerunt in faciem ejus, & colaphis eum ceciderunt.

Quousque tandem sæviit insana Judæorum impietas? Conspuerunt sputis sædissimis, & pugnis percusserunt divinam illam faciem, in quam desiderant prospicere angeli, & ad aspectum illius veneratione procumbunt. An potuerunt graviori contumelia afficere JESUM mitissimum? at quoties tu illum affecisti multo gravioribus? Expuisti in faciem Christi, & colaphis eam cecidisti, quando animam tuam, quæ DEI imago est, tot gravibus peccatis contaminasti. Ah! quando tandem ablues hæc sputa, hos colaphos, has animæ tuæ maculas sinceræ pænitentiae lacrymis?

II. *Illuserunt ei interrogantes: Prophetiza nobis Christe! quis est, qui te percussit? Proh cæcitatem*

&

& amentiam gentis perfidæ ! Ignorari sua crimina , aut non videri se putant ab illo , qui scrutator est cordium , & cujus omnisciis oculis subducere se nemo potest. Hæc mentis cæcitas quot , quantisque hæctenus æternæ perditionis causa fuit ! sed an non erit & tibi ? Quoties quæsvisti noctem & latebras , ut peccares securius ? Scito : ubicunque fueris , non potes effugere oculum DEI. Novit ille cogitationes & affectus tuos , audit verba , videt opera , & cordis intima , quæ omnia aliquando adducet in judicium.

III. *Insuper gravissimis blasphemis lacefferunt JESUM.* Ergo non suffecerunt sputa , non verbera , & alapæ ad cruciandum JESUM ? An verbis insuper sacrilegis , & enormibus blasphemis cædi debuit ? debuit : quia ipse voluit. Et tulit sane has linguas ma-

ledicas silentio & mansuetudine admirabili. Quantum tu abes ab hoc silentio & mansuetudine Christi? Ille immoto vultu, & impavido animo tulit tot blasphemias: tu pro verbo mordaci, aut maledicto unico mille reddis: Christus omni laude & præconio dignus, tu propter tot scelera tua omni contemptu, & vituperio.

Affectus.

MItissime JESU! tu sputis fædaris, tu cæderis colaphis, proscinderis maledictis, & taces. Taces nempe, ut loquaris vehementius, quando venies ad iudicium. Domine! noli tacere, quando me miserum in tot labi peccata vides. Loquere tunc mihi ad cor, exprobra improbitatem, increpa audaciam, redargue ingratitude: ne, quando nunc taces ad tot peccata mea, gravius aliquando tones, ac ferias in æternitate.

ORA-

ORATIO ECCLESIAE.

POpulum tuum, *quæsumus* Dō-
mine, propitius respice: &
quos ab escis carnalibus præcipis
abstinere, a noxiis quoque vitis ces-
sare concede. Per Dominum no-
stram &c.

Statio ad S. Cæciliam Virginem &
Martyrem. Indulgentia 10000.
Annorum.

DIES JOVIS.

De trina negatione Petri.

CHristum per tribunalia circum-
ductum a longe secutus est Pe-
trus. Sedebat ille foris in atrio,
quando Christus in examen voca-
tus est a Principibus Sacerdotum,
& ad ignem calefaciebat se. Sub-
inde ab ancilla, aliisque circum-

stantibus agnitus, & interrogatus :
an esset Christi discipulus ? Petrus
Christum iterum, ac tertio negavit,
idque jure jurando etiam, & ana-
themizando.

Reflexio.

I. **P**etrus negavit Christum.
Fierine potuit, ut Chri-
sti discipulus patraret tam grande
nefas, & negaret Magistrum suum ?
Patravit, & negavit Petrus JESUM.
Et cur ? quia intepuit in amore,
& primo fervore sequendi Chri-
stum. Quando Christus in horto
oravit ad patrem, Petrus dormi-
vit : quando comprehensus est a
satellitibus, Christo relicto Petrus
fugit : quando vero iterum redi-
vit, ut JESUM sequeretur, secu-
tus est illum a longe. En tepidi
amoris in Christum argumenta,
& tanti lapsus tristem originem.

Time

Time labi in peccata gravia, quisquis in tepefcis in obsequio & amore DEI. Initium peccatorum omnium est tepiditas.

II. *Petrus iterum negavit Christum jurejurando.* Quid est? quod Petrus insuper jurejurando asserat sibi cognitum non esse JESUM? Asseruit, quia nimium de se præsumpsit. Scivit Christus se negandum a Petro, & vero etiam de hoc eum præmonuit: At Petrus plus fidens sibi, quam credens divino oraculo, ruit infelix, atque iterum negavit Christum. En nimiae præsumptionis amarus fructus. Time labi in peccata maxima, quisquis nimium fidis tuis viribus. Tibi soli relictus non aliud potes, quam peccare?

III. *Petrus tertio negavit Christum etiam anathemizando:* Incredible videri poterat, ut etiam anathemizando Christum negaret Pe-

trus: negavit tamen, quia non vitavit negandi periculum. Accessit ad focum, quem hominum nefariorum turba circumstabat: immiscuit sese militum perversorum consortio, qui erant infensissimi hostes Christi: ideo iterum lapsus est in peccatum, ac tertio negavit Christum. En: quo incautos ducat mala societas & promiscua conversatio. Time labi in peccata plurima, quisquis facile adhæres cuicumque socio, & suspecta amas conventicula. Multis æternæ damnationis causa extitit prava societas.

Affectus.

Domine JESU! non ego tecum Petro, sed millies negavi, & nego indies te DEUM, ac Magistrum meum. Nego scilicet cogitatu, quando tam raro de te cogito. Nego sermone, quando tam parum pro te, & de te loquor.

quor. Nego factis, quando tam tepide, aut nihil ago pro tua gloria. At non negabo deinceps: tu solus eris in corde, tu semper in ore, tu finis laborum ultimus, DEUS meus, & omnia!

ORATIO ECCLESIE.

P*resta nobis, quesumus Domine, auxilium gratie tue, ut jejuniis, & orationibus convenienter intenti, liberemur ab hostibus mentis, & corporis. Per Dominum nostram &c.*

Statio ad Beatam Virginem trans Tyberim. Indulgentiæ 10000. Annorum.

DIES VENERIS.

De feria Petri Pænitentia.

P*ostquam Petrus ter negasset Christum, miris exagitatus est*

CON-

conscientiæ stimulis. Multò magis autem cruciabatur, quando conversus Dominus respexit Petrum: tum enim vero recordatus est Petrus verbi Domini, quo de lapsu fuerat præmonitus: atque inde egressus peccatum suum fleuit absque mora, amare, & incessanter.

Reflexio.

I. **P**etrus peccatum suum fleuit absque mora. Vix animadverterat Petrus, quod JESUS benignis oculis respexisset eum: & absque mora præ doloris magnitudine flere cæpit, misitque ex oculis suis fontes lacrymarum. Et tu quid agis, qui tot indies inspirationibus & conscientiæ stimulis ad pænitentiam invitaris? Cur etiamnum tot moras trahis? Cur tardas peccata tua agnoscere, & tamdiu differs illa confiteri? Quare semel
 lapsus

lapsus in peccatum non exhorrescis labi iterum, & continuo? Time: ne iusta DEI pœna moriaris impœnitens: aut ne completo peccatorum numero non sit amplius pœnitendi tempus.

II. *Petrus peccatum suum flevit amare.* Amaris Petri lacrymis causam dedit commissi criminis iugis recordatio. Perpendit nempe violatam a se fidem, quam jure jurando Christo dederat. Agnovit labem ingrati animi erga JESUM, a quo amabatur unice, & qui etiam post peccatum misericordes suos oculos ab eo non avertit. Hæ sane erant justissimæ amarum fletus causæ. Quot habes & tu justas scelera tua flendi causas? An non pariter amoris in te sui argumenta tibi indies præbet JESUS? Quot, quantisque gratiis amorem in te probat suum? & tamen offendere toties, & tam graviter

ter tui amantem non reformidas.
Ecquando tandem cessabis peccata cumulare peccatis?

III. *Petrus peccatum suum fleuit incessanter.* Fleuit nimirum, & deflevit illud, donec vixit: eratque tanta illius lacrymarum vis, & abundantia, ut duos veluti canales in genis excavarent, per quos ubertim lacrymarum rivi defluebant. Habes in Petro sinceræ ac seriæ pænitiæ exemplum, quod imiteris. Si Petrus incessanter deflevit peccata tria, an non tu magis deflere debes peccata tua innumerabilia, nullis sat lacrymis deflenda? Aut agenda tibi est seria de peccatis pænitiæ, aut subeundæ sunt æternæ inferni pænæ: utrum eligis?

Affectus.

Domine JESU! quis mihi det fontes lacrymarum, ut amare
&

& incessanter fleam innumerabilia peccata mea, quibus tam graviter offendi ineffabilem majestatem & infinitam bonitatem tuam. Ah! respice me, quæso, oculis misericordiæ tuæ, & da: ut sine mora per veram pænitentiam ad te conversus peccata mea jugibus lacrymis eluam, ac tibi deinceps adhæream unice, nullo unquam tempore a te separandus.

ORATIO ECCLESIAE.

DA, quæsumus, Omnipotens DEUS: ut sacro purificante jejunio sinceris mentibus ad sancta ventura facias pervenire. Per Dominum nostrum &c.

Statio ad sanctum Vitalem. Indulgentia 10000. Annorum.

DIES

DIES SABBATI.

De inutili Judæ Pænitentia.

Judas, cum videret latam esse
 contra Christum mortis senten-
 tiam, & quod jam victus duce-
 retur ad Pilatum, ut sententiæ ei-
 dem subscriberetur, pænitentia du-
 ctus abit in templum, crimen pro-
 ditionis fatetur coram Sacerdoti-
 bus, & restituit pecuniam inique
 acceptam: sed inutilis fuit hæc Ju-
 da pænitentia, tum quia sera nimis,
 tum quia defuit verus dolor, &
 DEI timor.

Reflexio.

I. **I**nutilis fuit Judæ pænitentia,
 quia sera nimis. Obstinatus
 in peccato perseveravit Judas, &
 neglexit dies salutis: Non deerat
 illi tempus, & incitamenta plu-
 rima,

rima, quibus ad pœnitendum mo-
veri absque mora debuisset. Quam
bella fuit occasio, quando Christus
Judæ pedes lavit? quando semet-
ipsum illi in cibum dedit? de pa-
trando prodicionis crimine præmo-
nuit, & etiam minas intentavit pro-
ditori? An non etiam compellavit
dulci amici nomine, aliisque mul-
tis ornavit beneficiis? sed tot tan-
taque divinæ bonitatis testimonia
non permoverunt saxeum Judæ
pectus. Quid tu agis post innu-
mera, quæ a DEO accepisti, &
indies accipis beneficia? Forte nec
tu resipiscis, & ad frugem redis me-
liorem? Noli, obsecro, noli pœni-
tentiam tuam, & vitæ emendatio-
nem differre in crastinum. Pœni-
tentia fera est raro vera.

II. *Inutilis fuit Judæ pœniten-
tia, quia defuit verus dolor.* Si do-
luisset Judas propter Christum a se
offensum, & vitam ac mores mu-
tare

tare statuisset in melius, quam facile impetrasset delicti veniam: verum non ita doluit infelix Judas. Fessus est quidem crimen suum coram Sacerdotibus, restituit etiam pecuniam inique acceptam: sed defuit propositum serium vitæ melioris, sine quo non stat vera pænitentia. An non & tuus sæpe dolor est sine serio proposito vitandi peccatum, & peccandi occasionem? Toties confiteris peccata tua, & post tot confessiones eadem committis crimina: quid mirum? si vana & inutilis sit tua pænitentia.

III. *Inutilis fuit Judæ pænitentia, quia defuit DEI timor.* Quid illud? quod insolito timore replevit Judam? An ira DEI? quam in se provocavit: aut æternæ inferni pænæ? quas peccando promeruit. Utinam salutaris hic timor percussisset animum Judæ! Timuit ille solum, ne commeritam mortis pæniam

nam luat, si palam fieret, quod tradiderit Christum innocentem, illum scilicet, cujus vitæ integritas ex tot præstitis populo beneficiis, & patratis miraculis erat in aperto. Sed qualis est tuus timor, ex quo graviora peccata fugis? Forsan times fortunarum, honoris, aut famæ jacturam, quam peccando subis: DEUM scelerum tuorum vindicem non times?

Affectus.

Domine JESU! Peccavi in Cælum & coram te, & non sum dignus vocari filius, aut servus tuus! Tu es Pater, & Dominus misericordiarum: tibi proprium est parcere & misereri. Miserere, quæso, mei secundum magnam misericordiam tuam, & secundum multitudinem miserationum tuarum dele iniquitates meas. Tu nosti, quanta mole peccatorum oppressus jaceam. Ah! trahe me ad

veram pænitentiam, & a peccati
jugo libera me, ut deinceps tibi
foli seruiam conscientia pura, &
animo contrito.

ORATIO ECCLESIAE.

DA, *quaesumus*, Domine no-
stris effectum jejuniis saluta-
rem: ut castigatio carnis assum-
pta, ad nostrarum vegetationem,
transeat animarum. Per Domi-
num nostrum &c.

Statio ad SS. Petrum & Marcelli-
num. Indulgentia 10000. An-
norum, & liberatio animæ ex
purgatorio.

